

VIII kadencja

KANCELARIA SEJMU

Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ KOMISJI DO SPRAW ENERGII I SKARBU PAŃSTWA

(NR 77)

z dnia 26 października 2017 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji do Spraw Energii i Skarbu Państwa (nr 77)

26 października 2017 r.

Komisja do Spraw Energii i Skarbu Państwa, obradująca pod przewodnictwem posła **Marka Suskiego (PiS)**, przewodniczącego Komisji, rozpatrzyła:

– informację w sprawie realizacji inwestycji w sektorze energetycznym.

W posiedzeniu udział wzięli: **Piotr Naimski** sekretarz stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, pełnomocnik rządu ds. strategicznej infrastruktury energetycznej wraz ze współpracownikami, **Andrzej J. Piotrowski** podsekretarz stanu w Ministerstwie Energii wraz ze współpracownikami, **Eryk Kłossowski** prezes zarządu Polskich Sieci Elektroenergetycznych S.A. wraz ze współpracownikami, **Andrzej Kaczmarek** dyrektor zarządzający Centralnej Jednostki Inwestycyjnej PSE, **Tomasz Stępień** prezes zarządu Gaz-System S.A., **Igor Wasilewski** prezes zarządu PERN S.A., **Mirosław Kowalik** prezes zarządu Enea S.A. wraz ze współpracownikami, **Alicja Barbara Klimiuk** wiceprezes zarządu do spraw operacyjnych Energa S.A., **Jarosław Broda** wiceprezes zarządu do spraw zarządzania majątkiem i rozwoju Tauron Polska Energia S.A. wraz ze współpracownikami, **Ryszard Wasilek** wiceprezes zarządu do spraw operacyjnych PGE Polska Grupa Energetyczna S.A. wraz ze współpracownikami, **Adam Tywoniuk** dyrektor w PGNiG Termika oraz **Sławomir Grzelak** dyrektor Departamentu Gospodarki, Skarbu Państwa i Prywatyzacji Najwyższej Izby Kontroli.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Wiesław Koziół** i **Iwona Kubaszewska** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komisji Sejmowych.

Przewodniczący poseł Marek Suski (PiS):

Otwieram posiedzenie Komisji do Spraw Energii i Skarbu Państwa. Stwierdzam quorum. Posiedzenie zostało zwołane w trybie art. 152 ust. 2 regulaminu Sejmu na wniosek grupy posłów przekazany do Komisji do Spraw Energii i Skarbu w dniu 29 września.

Wniosek zawiera prośbę o przedstawienie planów inwestycyjnych w sektorze energetycznym. Po powitaniu gości oddam głos wnioskodawcom, a następnie państwu z ministerstw i spółek w celu przedstawienia informacji.

Witam: pana ministra Andrzeja Piotrowskiego, pana Piotra Naimskiego – ministra do spraw struktury energetycznej, pana Edwarda Słomę – zastępcę dyrektora Departamentu Energetyki, pana Igora Lange – naczelnika w Ministerstwie Energii, pana Rafała Szymańskiego – głównego specjalistę w Ministerstwie Energii, pana Mariusza Paczkowskiego – w zastępstwie prezesa Tauron, pana Tomasza Stępnia – prezesa Gaz-System, pana Igora Wasilewskiego – prezesa PERN, pana Andrzeja Kaczmarka – dyrektora w Polskich Sieciach Elektroenergetycznych, pana Krzysztofa Jackowskiego – dyrektora Biura Pełnomocnika, pana Adama Piotrowskiego – dyrektora Biura Pełnomocnika, pana Michała Wierzchowskiego – z Biura Pełnomocnika, pana Andrzeja Nehrebeckiego – eksperta Polskich Sieci Elektroenergetycznych, pana Sławomira Grzelaka – dyrektora w Najwyższej Izbie Kontroli, pana Macieja Maciejewskiego – doradcę Najwyższej Izby Kontroli, pana Eryka Kłossowskiego – prezesa Polskich Sieci Elektroenergetycznych oraz pana Adama Tywoniuka – dyrektora w PGNiG Termika. Nie wiem, czy powitałem wszystkich. Jeżeli kogoś nie powitałem, przepraszam, ale taką mam listę gości.

Czy są uwagi do porządku dziennego? Nie widzę. Oddaję głos wnioskodawcom. Bardzo proszę o przedstawienie wniosku.

Poseł Zdzisław Gawlik (PO):

Panie przewodniczący, szanowni państwo, można się spodziewać, że dwa lata to czas, w którym w tak istotnym sektorze jak sektor energetyczny zrobiono wiele i sporo się wydarzyło. Zatem mamy prośbę o przedstawienie informacji na temat inwestycji

w obszarze energetyki. Chodzi nam przede wszystkim o stan realizacji inwestycji zastanych przez obecną ekipę rządzącą oraz o informacje na temat uruchomionych nowych inwestycji po objęciu rządów przez Prawo i Sprawiedliwość. Prosimy nie mówić i nie prezentować planów oraz zamierzeń. Proszę mówić o faktach. Jakie inwestycje zostały zrealizowane, w tym kapitałowe? Jaka jest państwa ocena tych inwestycji? Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Marek Suski (PiS):

Dziękuję bardzo. Bardzo proszę, kto z państwa pierwszy? Bardzo proszę, pan minister.

Sekretarz stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, pełnomocnik rządu ds. strategicznej infrastruktury energetycznej Piotr Naimski:

Dziękuję. Chciałbym powiedzieć trzy zdania. Na pierwszym slajdzie widzimy wyrażone w wartościach inwestycje spółek przesyłowych: Gaz-System, Polskie Sieci Elektroenergetyczne i PERN. Łącznie w okresie do 2021 r. (PSE i PERN) i do 2022 r. (Gaz-System) spółki przeznaczą na inwestycje ponad 21 mld zł.

Bardzo proszę pana prezesa Tomasza Stępnia z Gaz-System o krótkie przedstawienie sytuacji w spółce w zakresie realizowanych i planowanych inwestycji.

Przewodniczący poseł Marek Suski (PiS):

Bardzo proszę, panie prezesie.

Prezes zarządu Gaz-System S.A. Tomasz Stępień:

Bardzo dziękuję. Szanowni państwo, Gaz-System jest w trakcie dużego programu inwestycyjnego związanego z planem dywersyfikacji dostaw gazu do Polski. Można powiedzieć, że to jest drugi rzut programu, który rozpoczął się w 2006 r. i trwa już 11 lat.

Pozwoliłem sobie podzielić informację o inwestycjach na trzy główne programy.

Po pierwsze, patrząc od północy, jest to program związany z budową gazociągu Baltic Pipe, tj. połączenie polskiego systemu gazowego i polskiej gospodarki z norweskim szelfem kontynentalnym przez system duński. Na slajdzie pokazano zakres programu, za który odpowiada Gaz-System, tj. gazociąg podmorski i gazociągi na terenie kraju oraz dodatkowo trzy tłocznie gazu. Na slajdzie w prawym górnym rogu poglądowo pokazano jak program Baltic Pipe będzie wyglądał. Nakłady na inwestycje poniosą mniej więcej po połowie polski Gaz-System i duński ENERGINET. Wartość programu w części podmorskiej szacujemy na kwotę 1,8 mld zł. Jeżeli chodzi o część lądową, nakłady wyniosą 2,5 mld zł. Program zostanie zrealizowany w całości do października 2022 r.

Kolejnym, chociaż wcześniej niż powyższy, zrealizowanym programem inwestycyjnym, będzie program budowy korytarza północ-południe. Po zrealizowaniu inwestycji w terminal LNG w Świnoujściu oraz czterech gazociągów (w poprzednim planie inwestycyjnym), które łączyły terminal w Świnoujściu z systemem gazowym, powyższy program jest dopełnieniem wcześniejszego. W zasadzie system łączy terminal (a w przyszłości Baltic Pipe) z najważniejszymi odbiorcami gazu w Polsce środkowej i południowej.

Zakres programu obejmuje 12 gazociągów i 2 dodatkowe tłocznie (jedna w Kędzierzynie, druga na Podkarpaciu – w Strachocinie). W sumie powstanie 800 km gazociągów. Przewidywana wartość programu – to blisko 5 mld zł, a planowane zakończenie inwestycji określamy na 2020 r.

Należy podkreślić, że inwestycje związane z terminalem LNG w Świnoujściu realizuje nasza spółka córka – Polskie LNG. Zapadły już decyzje dotyczące rozbudowy terminala o dodatkowe regazyfikatory, które powinny zwiększyć jego przepustowość o 50%, a więc do 7,5 mld m³ gazu ziemnego w ujęciu rocznym. Wartość tej inwestycji wynosi 104 mln zł. Zapadła również decyzja dotycząca budowy drugiego nabrzeża do przyjmowania mniejszych statków i przeładunku LNG. Wartość tej inwestycji szacowana jest na kwotę 216 mln zł (tylko port w Świnoujściu).

Mamy również program budowy interkonektorów, a więc połączeń dwukierunkowych gazowych z bliźniaczymi systemami państw ościennych, czyli: z Czechami – budowa konektora polsko-czeskiego, ze Słowacją – budowa konektora polsko-słowackiego, z Ukrainą – budowa konektora polsko-ukraińskiego oraz największy gazociąg (przy wsparciu funduszy UE), czyli gazociąg łączący polski system gazowy z Litwą. Całość tego

programu, z czego większą część stanowi gazociąg Polska–Litwa, w zależności od interkonektorów, powinna zakończyć się w latach 2020–2022. Wartość nakładów na interkonektory wynosi blisko 2 mld zł.

Kolejny slajd pokazuje zbiorcze ujęcie programu najważniejszych inwestycji. Wymienione trzy programy inwestycyjne dopełniają duży program rozbudowy polskiej sieci gazowej, która była budowana w latach 70. ubiegłego wieku i która, jeśli chodzi o część zachodnią, północną i południową, była niedoinwestowana. Środki finansowe, które przeznaczamy na inwestycje w znacznej części pochodzą z funduszy unijnych. Celem programu jest umożliwienie dostaw gazu z dowolnego kierunku do wszystkich odbiorców w Polsce, tak aby rosnący rynek gazu ziemnego w naszym kraju mógł być zasilany z różnych kierunków.

Podsumowując, mówimy o blisko 2 tys. km nowych gazociągów, 5 tłoczniach i łącznych nakładach inwestycyjnych na poziomie 11,5 mld w perspektywie do 2020 r.

To tyle tytułem informacji na temat inwestycji realizowanych i planowanych przez Gaz-System w ramach programu dywersyfikacji dostaw gazu do Polski. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Marek Suski (PiS):

Dziękuję bardzo. Proszę o kontynuowanie.

Sekretarz stanu w KPRM, pełnomocnik rządu Piotr Naimski:

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, omawiane prezentacje są dostępne.

Jeżeli pan przewodniczący pozwoli, obecnie proszę o zabranie głosu przez pana prezesa Kłossowskiego – Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A.

Prezes zarządu Polskich Sieci Elektroenergetycznych S.A. Eryk Kłossowski:

Panie przewodniczący, szanowna Komisjo, szanowni państwo, po pierwsze, krótki rzut oka na to, czym dysponuje operator systemu przesyłowego Polskie Sieci Elektroenergetyczne. Dysponujemy 257 liniami o różnych napięciach. Linia 750 kV, która w tej chwili nie działa, ale utrzymywana jest pod napięciem. Obecnie nie prowadzimy na niej działalności w zakresie przesyłu. Linia łączy nas z systemem ukraińskim. Ponadto posiadamy 89 linii o napięciach najwyższych, czyli 400 kV oraz 167 linii o napięciu 220 kV, jedno morskie połączenie ze Szwecją o napięciu 450 kV oraz 106 stacji transformatorowych i rozdzielczych najwyższych napięć (NN).

Kolejny slajd odnosi się do Krajowej Sieci Przesyłowej (KSP), która łączy nasz system energetyczny ze Szwecją, Niemcami, Czechami, Słowacją i Litwą. Połączenie z Białorusią jest nieczynne. Z dwóch połączeń z Ukrainą, jedno połączenie nie działa (z Wyspą Bursztyńską – linia 750 kV), a połączenie z Dobrotworem (415 MW) jest gotowe do pracy. Natomiast ze względu na decyzję partnerów ukraińskich o tym, że bloki elektrowni Dobrotwór pracują na system ukraiński połączenie również nie dosyła nam energii elektrycznej.

Jakie są determinanty rozwoju KSP? Po pierwsze, zapewnienie bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej. Staramy się tworzyć sieć oczkową, nawiązującą do standardów sieci elektroenergetycznych krajów Europy Zachodniej, gdzie sieć jest dużo gęstsza, a co za tym idzie, w przypadku awarii jednego z elementów – np. linii lub stacji – prąd zgodnie z prawami Ohma i Kirchhoffa znajdzie sobie drogę do odbiorcy. Dopóki sieć nie przypomina sieci oczkowej, bliżej jest jej do sieci radialnej lub gwiazdowej, a energia elektryczna nie znajdzie obejścia w przypadku awarii. Zatem naszym pierwszym celem jest budowa sieci oczkowej, która jest bezpieczniejsza z punktu widzenia operacyjnego. Mówiąc językiem fachowym, łatwiej jest spełnić kryterium n-1. Według elektroenergetyków kryterium n-1 jest spełnione wówczas, gdy awaria jednego elementu sieci nie powoduje większych problemów dla pracy pozostałych elementów. Po drugie, kolejną determinantą jest przyłączanie i wyprowadzanie mocy z nowych źródeł wytwórczych, a więc przede wszystkim z Elektrowni Kozienice i zwiększenie pewności wyprowadzenia mocy z Kozienic. Kolejna inwestycja to Elektrownia Opole, która pozwoli na zwiększenie pewności zasilania dla całego regionu Dolnego Śląska, na terenie którego położony jest kombinat KGHM, a zatem bardzo ważnego i prawdopodobnie największego w skali jednostkowej odbiorcę przemysłowego w kraju. Następną przesłanką jest przyłączanie nowych źródeł energii odnawialnych na północy Polski, gdzie cały czas walczymy z problemami wynikającymi z przeciążeń systemów w okresach dużej wietrzności, a zatem

musimy zwiększać pewność wyprowadzenia mocy z istniejących już farm wiatrowych. Po trzecie, przesłanką warunkującą konieczność rozbudowy sieci przesyłowej jest rozwój europejskiego rynku energii elektrycznej i połączeń transgranicznych i wreszcie, po czwarte, konieczność wymiany starzejących się elementów infrastruktury przesyłowej, które pamiętają czasy Gomułki i Gierka, często budowanych na początku lat 60.

Projektując plan rozwoju sieci przesyłowej, bierzemy pod uwagę prognozy wzrostu zapotrzebowania na moc i energię elektryczną, wnioski złożone przez poszczególnych wytwórców o przyłączenie poszczególnych jednostek, a także rozplywy w całym systemie synchronicznym kontynentalnej Europy, które nie mogą pozostawać bez wpływu na nasze plany rozwojowe. Na przykład, walcząc z przepływami kołowymi, powodowanymi przez transfery energii elektrycznej z północnych Niemiec do południowej Europy, bierzemy to pod uwagę i projektujemy sieć w południowo-zachodniej Polsce, tak aby była w stanie znieść wysokie narzuty mocy i energii elektrycznej z systemu niemieckiego.

Plan rozwoju sieci przesyłowej w perspektywie dziesięcioletniej zakłada wydanie 13 mld zł, w tym: budowę nowych torów prądowych linii 400 kV o długości 4150 km oraz budowę jedynie 150 km torów prądowych linii 220 kV. Jako przykład można podać Czechy, które w ogóle zrezygnowały z jakichkolwiek inwestycji i modernizacji o poziomie napięcia 220 kV. Postanowili inwestować wyłącznie w nowe obiekty pracujące na napięciu 400 kV. My ze względu na gęstość sieci 220 kV nie jesteśmy w stanie pozwolić sobie na podjęcie tak ambitnej decyzji.

Ostatnim elementem planu rozwoju w perspektywie dziesięcioletniej jest modernizacja 2270 km torów prądowych linii 400 kV. Mam na myśli przede wszystkim wymianę istniejących przewodów roboczych, podwyższenie istniejących stanowisk słupowych, tak aby wyregulować tzw. niedopuszczalne zwisy, powstające w warunkach wysokich temperatur letnich i wysokich narzutów mocy, gdy linie niebezpiecznie zwieszają się nad ziemią. Musimy z tym walczyć poprzez podwyższenie stanowisk słupowych oraz wymianę przewodów o wyższej obciążalności po to, żeby zachować bezpieczne odległości doziemne poszczególnych pręseł. I wreszcie tam, gdzie to jest stosowne i potrzebne, planujemy przejście z linii jednotorowych na linie dwutorowe, które charakteryzują się wyższym poziomem bezpieczeństwa i niezawodności.

W ramach planu w perspektywie pięcioletniej zakładamy wydatkowanie około 6 mld zł na budowę i rozbudowę istniejących stacji i linii elektroenergetycznych, w tym m. in. upgrade ok. 2670 km torów prądowych 400 kV, ok. 80 km torów prądowych 220 kV, 6 stacji elektroenergetycznych o różnym napięciu i rozbudowę 42 stacji elektroenergetycznych o różnym napięciu.

W perspektywie pięcioletniej wydamy ok. 1,2 mld zł na modernizację: ok. 200 km torów linii 400 kV, ok. 1250 km torów linii 220 kV oraz 21 stacji elektroenergetycznych, zarówno z transformacją, jak i stacji czysto rozdzielczych.

Cały portfel zamierzeń inwestycyjnych jest podzielony na programy. Decyzją zarządu, którym kieruję, postanowiono pogrupować projekty w logicznie powiązane ze sobą całości, w ramach których rozwiązujemy te same problemy. Uważamy, że każda inwestycja ma służyć rozwiązaniu ogólnosystemowego problemu, a nie wydatkowaniu pieniędzy lub postawieniu linii lub stacji.

Po pierwsze, program wyprowadzenia mocy z Elektrowni Kozienice wraz z poprawą zasilania całej północno-wschodniej Polski. W ramach tego programu realizujemy łącznie 16 projektów. Po drugie, program wyprowadzenia mocy z Elektrowni Turów wraz z poprawą warunków zasilania południowo-zachodniej Polski, w tym przede wszystkim kombinatu KHGM. Po trzecie, program, w ramach którego poprawiamy pewność wyprowadzenia mocy z Elektrowni Dolna Odra, a także zlokalizowanych w północno-zachodniej Polsce farm wiatrowych. Po czwarte, program realizowany w Polsce środkowo-północnej (Kaszuby, Kujawy), w ramach którego poprawiamy pewność wyprowadzenia mocy z istniejących farm wiatrowych oraz wzmacniamy zasilanie aglomeracji gdańskiej i innych ważnych miejsc odbioru w Polsce północnej. Po piąte, program realizowany w Polsce środkowej, związany jest z poprawą pewności wyprowadzenia mocy z Elektrowni Bełchatów wraz z poprawą warunków zasilania przede wszystkim aglomeracji łódzkiej. Po szóste, program obszarowy „Północ”, związany z poprawą wyprowadzenia istniejącego połącze-

nia transgranicznego z systemem niemieckim w miejscowości Krajnik. Po siódme, program obszarowy „Południe” związany z poprawą warunków zasilania aglomeracji krakowskiej i katowickiej, a także wyprowadzenia mocy z istniejących tam jednostek mniejszych, takich jak: elektrownie wodne (Rożnów, Czchów), elektrownie regionu Górnego Śląska, EC Kraków, Elektrownia Skawina i Elektrownia Połaniec. Po ósme, program, w ramach którego realizujemy głównie resztówki projektowe, związane z opóźnieniami w odbiorach dawno temu rozpoczętych i pod względem technicznym zakończonych projektów inwestycyjnych. W ramach tego programu dokonujemy rozliczeń finansowych z wykonawcami za wykonane zadania technicznie wprowadzone do Krajowego Systemu Przesyłowego, a do tej pory formalnie przez nas nieodebrane. W ramach budżetu zaprojektowanych projektów rozliczamy się łącznie z kwoty ok. 10 mld zł.

Na kolejnym slajdzie państwo widzą łączną liczbę projektów (140) w realizacji i monitorowanych w ramach portfela inwestycyjnego, z tego 28 projektów nie zostało jeszcze zakontraktowanych. Podpisano kontrakty na wykonanie 112 projektów. Wśród 28 projektów są zarówno te, gdzie jeszcze nie rozstrzygnięto przetargu, jak również takie, które czekają na decyzje inwestycyjne w postaci ogłoszenia przetargu publicznego na wykonawstwo.

Projekty przed odbiorem technicznym opiewają na wartość ok. 7 mld zł. Łączna wartość projektów po odbiorze technicznym wynosi prawie 3 mld zł. Na podstawie zawartych kontraktów w 2017 r. planowano rozliczenie 1,111 mld zł, natomiast prognoza wykonania, ze względu na pewne przyspieszenie prac przez wykonawców, szacowana jest na ok. 1,5 mld zł.

Z planowanych w programie 13,3 mld zł do końca 2016 r. wydano 4,2 mld zł, a zatem gros środków przewidzianych w programie zostanie wydatkowanych w roku bieżącym i w latach następnych.

Na kolejnym slajdzie możemy pochwalić się ujęciem narastającym wydatkowania nakładów w 2017 r. Zielona linia pokazuje prognozę nakładów inwestycyjnych, natomiast linia czerwona pokazuje to, co powinno wynikać z kontraktów. Ze względu na przyspieszenie realizacji projektów jesteśmy dużo ponad czerwoną linią.

W tym miejscu pozwolę sobie oddać głos panu dyrektorowi zarządzającemu Centralnej Jednostki Inwestycyjnej PSE, który opowie państwu o stanie kontraktacji w latach 2016–2017.

Dyrektor zarządzający Centralnej Jednostki Inwestycyjnej PSE Andrzej Kaczmarek:

Dziękuję, panie prezesie. Przedstawiony slajd pokazuje stan rynku wykonawczego dla naszych projektów w rozbudowę infrastruktury sieciowej, w ramach którego wykonawcy otrzymują od nas środki w ramach zakontraktowanych zadań. W 2016 r. budżet nowych zakontraktowanych projektów wyniósł ponad 800 mln zł. Natomiast w tym roku szacowana wartość zamówień, czyli nowych kontraktów wyniesie 1,2 mld zł.

W latach 2016–2017 zakontraktujemy wykonanie projektów na łączną wartość 2 mld. Czasem padają sformułowania, że nastąpiło spowolnienie, nie ma projektów na rynku, a wykonawcy nie mają od nas zamówień. Zestawienie na slajdzie pokazuje, że tak nie jest.

Wracając do tego, o czym mówił pan prezes, chciałbym powiedzieć, że suma realnych wydatków w tym roku wyniesie ponad 1,5 mld zł, a w latach następnych będą na poziomie ok. 2 mld zł oraz ponownie ok 1,5 mld zł rocznie. Dziękuję bardzo.

Sekretarz stanu w KPRM, pełnomocnik rządu Piotr Naimski:

Panie przewodniczący, jeżeli można, prosiłbym o udzielenie głosu panu prezesowi Wasilewskiemu.

Przewodniczący poseł Marek Suski (PiS):

Tak. Bardzo proszę.

Sekretarz stanu w KPRM, pełnomocnik rządu Piotr Naimski:

Panie prezesie, prosiłbym o zmieszczenie się w pięciu minutach. Może pan?

Przewodniczący poseł Marek Suski (PiS):

Tak. Prosiłbym o bardziej skondensowane wypowiedzi. Nie chodzi o niepodawanie informacji, tylko o punktowe podawanie informacji – taka inwestycja, tyle środków itd.

Prezes zarządu PERN S.A. Igor Wasilewski:

Witam serdecznie. PERN ma dwa główne filary działalności. Pierwszym z nich jest magazynowanie i transport ropy naftowej, a drugi filar to magazynowanie i transport paliw.

Na widocznym slajdzie pokazano mapę części naftowej. Chcę zwrócić uwagę na element, który będzie istotny dla późniejszych slajdów. Od granicy wschodniej do Płocka biegną trzy nitki rurociągów, z Płocka na zachód dwie nitki, a jedna nitka do Gdańska. Nitka do Gdańska jest nitką rewersową.

PERN w 2016 r. przetransportował blisko 50 mln m³ ropy naftowej. Na kolejnym slajdzie pokazano systemy paliwowe, tzn. rury do przesyłu paliw. Tymi rurociągami przesłaliśmy w 2016 r. prawie 7 mln m³ paliw. Posiadamy ok. 20 baz paliwowych w Polsce. Łączna pojemność baz paliw wynosi ponad 1,8 mln m³, a baz magazynowych ropy naftowej eksploatowanych przez PERN S.A. wynosi ponad 3,5 mln m³. W 2016 r. zakończyliśmy budowę terminala naftowego w Gdańsku, tj. 6 zbiorników o łącznej pojemności 375 tys. m³ oraz po 13 latach zakończyliśmy budowę III nitki rurociągu odcinka wschodniego (do Płocka).

Nasze koncerny Orlen i Lotos zaczynają kupować ropę od różnych dostawców z różnych części świata. To wymusza na nas zupełnie inny sposób działania. Musimy mieć przygotowane zbiorniki na konkretne rodzaje ropy, aby się nie mieszała i dlatego musimy budować nowe zbiorniki. Z drugiej strony musimy w odpowiednich partiach przesyłać ropę do rafinerii.

Wymagania klientów powodują, że będziemy musieli podjąć inwestycje na kwotę blisko 2 mld zł. Czego dotyczą inwestycje? Po pierwsze, rozbudowy bazy magazynowej w Gdańsku, czyli dwa zbiorniki po 100 tys. m³ każdy oraz rozbudowy terminala naftowego w Gdańsku, czyli dokończenia inwestycji – etap II. Rozbudowa terminala naftowego w Gdańsku spowoduje powiększenie bazy o 363 tys. m³. Pozwoli to na zwiększenie pojemności magazynowych na ropę naftową do 4 mln m³.

Na kolejnym slajdzie pokazano projekt budowy II nitki do Gdańska, co pozwoli na zlikwidowanie nitki pracującej rewersowo. Należy zauważyć, że Orlen kupuje różnego rodzaju ropę i wymaga, aby ropa była transportowana w odpowiednich partiach i nie mieszała się. Dzięki temu mają lepsze wskaźniki i lepsze wykorzystanie swojej rafinerii.

Kolejne inwestycje dotyczą obszaru przesyłu ropy naftowej i paliw, tj. przyłączenie i rozbudowa przyłączy podziemnych magazynów w Solinie. Jest to magazyn na ropę naftową i paliwa. Magazyny są własnością Orlenu, natomiast na nas spoczywa obowiązek wyprowadzenia pojemności z tych magazynów.

Na kolejnym slajdzie pokazano inwestycje w obszar paliw płynnych. Planujemy rozbudowę pojemności magazynowej na paliwa płynne. Myślimy o budowie zbiorników o pojemności ponad 300 tys. m³, z tego w I etapie (do końca 2018 r.) – 128 tys. m³, a w II etapie (do końca 2020 r.) – 190 tys. m³. Planujemy również budowę rurociągu paliwowego z bazy w Boronowie do bazy PKN Orlen w Trzebini.

Oczywiście nie możemy zapominać o inwestycjach w istniejący system. Przypominam, że system paliwowy został stworzony 40 lat temu i wymaga remontów oraz inwestycji. Kilka z nich pokazano na kolejnym slajdzie.

Podsumowując chciałbym powiedzieć, że łączne nakłady inwestycyjne na projekty realizowane przez PERN w latach 2018–2021 wyniosą na ponad 2 mld zł. Dziękuję bardzo. Zmieściłem się w czasie 5 min.

Sekretarz stanu w KPRM, pełnomocnik rządu Piotr Naimski:

Dziękuję bardzo, panie prezesie.

Przewodniczący poseł Marek Suski (PiS):

Z trudem, ale pan prezes się zmieścił.

Sekretarz stanu w KPRM, pełnomocnik rządu Piotr Naimski:

Panie przewodniczący, to jest naprawdę osiągnięcie. Dziękujemy jako przesyłowcy.

Przewodniczący poseł Marek Suski (PiS):

Dzięki. Kto następny?

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Energii Andrzej J. Piotrowski:

Proponuję elektroenergetykę, wytwarzanie i dystrybucja.

Przewodniczący poseł Marek Suski (PiS):

Bardzo proszę.

Podsekretarz stanu w ME Andrzej J. Piotrowski:

Zacznijemy od największej spółki, czyli PGE.

Wiceprezes zarządu do spraw operacyjnych PGE Polska Grupa Energetyczna S.A.

Ryszard Wasilek:

Panie przewodniczący, panowie ministrowie, szanowni państwo, przedstawię tylko kilka najważniejszych slajdów, aby zmieścić się w 5 minutach.

Pierwszy slajd pokazuje ogólny opis przewidywanych nakładów inwestycyjnych do 2020 roku. W tym miejscu chciałbym zaznaczyć, że jesteśmy tuż przed zamknięciem bardzo poważnej transakcji inwestycyjnej polegającej na przejęciu aktywów EDF. Ten i następne slajdy nie obejmują inwestycji, które muszą być poczynione po przejęciu grupy EDF.

Oczywiście ten slajd nie obejmuje również takich inwestycji, które nie przeszły jeszcze procedury związanej z komitetem inwestycyjnym.

Następny slajd pokazuje niektóre zrealizowane inwestycje. W styczniu tego roku zakończono inwestycję w blok gazowo-parowy w EC Gorzów. Wartość tego projektu wyniosła 600 mln zł. W 2016 r. zakończyliśmy trwającą kilka lat inwestycję w modernizację bloków 7–12 Elektrowni Bełchatów (wartość 4,6 mld zł) oraz uruchomiono instalację odsiarczania spalin na blokach Elektrowni Turów (wartość 550 mln zł).

W obszarze energetyki wiatrowej w 2016 r. zakończyliśmy budowę farm: Lotnisko 90 MW – wartość 500 mln zł i Kisielice 12 MW – wartość 80 mln zł oraz uzyskaliśmy koncesję na wytwarzanie energii elektrycznej.

Obecnie omówię najważniejsze inwestycje, które są realizowane. Do najważniejszych należy inwestycja dotycząca bloków 5 i 6 w Elektrowni Opole. Budowane są bloki 2x900 MW (na slajdzie 2x850 MW netto), zaś wartość kontraktu wynosi ok 11 mld zł, co czyni tę inwestycję jako wyjątkową, na którą w spółce zwracamy szczególną uwagę. Zaawansowanie budowy jest na poziomie ponad 86%. Następną ważną inwestycją realizowaną jest w Elektrowni Turów – budowa bloku nr 11 o mocy netto 450 MW. Wartość inwestycji wynosi ok. 4 mld zł. Stan zaawansowania budowy ponad 42%. W Elektrowni Turów modernizujemy bloki 1–3. To bardzo poważna modernizacja. Każdy blok wyłączamy z eksploatacji na kilka miesięcy. Inwestycja rozłożona jest na kilka lat – do 2020 r. Wartość inwestycji wynosi ponad 800 mln zł. W EC Rzeszów prowadzimy nietypową inwestycję w energetyce. Jako jedyna grupa energetyczna budujemy instalację związaną z termicznym przekształcaniem odpadów. Inwestycja zostanie zakończona w czerwcu przyszłego roku. Przewidywane nakłady wynoszą 300 mln zł. Zaawansowanie prac nie stwarza kłopotów w terminowej realizacji inwestycji.

Kolejna inwestycja dotyczy dostosowania do Konkluzji BAT. Mam na myśli budowę instalacji odsiarczania i odazotowania spalin, modernizację podstawowych urządzeń wytwórczych oraz instalacji pomocniczych w Elektrowni Pomorzany. Wartość tego projektu wynosi 300 mln zł. Zakończenie realizacji przewidziane jest na III kwartał 2019 r. Przy okazji przypominam, że we wrześniu ubiegłego roku ogłosiliśmy strategię, w której zapowiedzieliśmy, że wszystkie nasze aktywa będą dostosowane do Konkluzji BAT i kolejno to realizujemy.

Obecnie przejdę do omówienia inwestycji w fazie przygotowania. Część z nich dotyczy dostosowania do Konkluzji BAT. Przewidujemy łączne wydatkowanie środków na ten cel na poziomie 1,6–1.9 mld zł. Powyższe inwestycje są bardzo ważne, gdyż jak powiedziałem, dążymy do tego, żeby wszystkie nasze aktywa były dostosowane do Konkluzji BAT.

Pracujemy również nad nowymi złożami. Państwo wiedzą – Żłoczew i Gubin. Mocniej zaawansowani jesteśmy w złożu Żłoczew. W Gubinie pracujemy nad tym, żeby uzyskać warunki środowiskowe.

Z inwestycji, które pokazałem w ramach wydatkowania 24 mld zł nie było inwestycji w Elektrownię Dolna Odra. Na tym slajdzie widzimy plan budowy bloku gazowego

(OCGT/CCGT) w tej elektrowni. Komitet inwestycyjny podjął decyzję, że będzie to inwestycja w blok gazowy o mocy ok. 500 MWe. Wartość projektu 1–1,5 mld zł.

Ostatni slajd wymienia kolejne inwestycje w fazie przygotowania. Jedną z nich to program budowy elektrowni jądrowych. W tej chwili prowadzimy badania środowiskowe zmierzające do ustalenia lokalizacji tej inwestycji. Badania prowadzimy w dwóch lokalizacjach – Lubiatowo-Kopalin i Żarnowiec.

Kolejny przyszłościowy program wynika z naszej strategii, tj. budowa morskich farm wiatrowych o mocy ok. 1000 MW. Wartość tej inwestycji wyniesie ok. 13 mld zł.

Panie przewodniczący, dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Marek Suski (PiS):

Dziękuję bardzo. Proszę kontynuować.

Podsekretarz stanu w ME Andrzej J. Piotrowski:

Dziękuję bardzo. Może teraz dla ocieplenia sytuacji – Tauron – południe Polski.

Wiceprezes zarządu do spraw zarządzania majątkiem i rozwoju Tauron Polska Energia S.A. Jarosław Broda:

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, szanowne panie i panowie posłowie, panowie ministrowie, na pierwszym slajdzie pokazano nasz plan inwestycyjny w perspektywie do 2026 r., który wynika z obecnie obowiązującej w spółce strategii. W sumie planujemy inwestycje na poziomie ok. 32 mld zł, z tego mniej więcej połowę, czyli ok. 18 mld zł, wydamy do 2021 r.

Tauron to największy dystrybutor energii w Polsce. Posiadamy 276 tys. km linii dystrybucyjnych i 5,5 mln klientów. Jak państwo widzą, gros inwestycji (ponad 60%) przeznaczony jest na rozwój sieci. To są tysiące małych zadań, których w prezentacji nie omawiamy, natomiast są to krytyczne inwestycje z punktu widzenia pewności i bezpieczeństwa zasilania na południu Polski. W najbliższych latach planujemy stopniowe podnoszenie nakładów w tym obszarze.

Drugim największym obszarem inwestycyjnym jest wytwarzanie. W tej chwili realizowane są dwa duże projekty. Jeden projekt (Jaworzno) 910 MW o wartości 6,2 mld zł. Zaawansowanie realizacji projektu jest na poziomie ok. 45%. Przewidywany termin oddania inwestycji – druga połowa 2019 r.

Kolejny duży projekt dotyczy elektrowni z członem ciepłowniczym w Stalowej Woli, który realizujemy z naszym partnerem (PGNiG). Zaawansowanie prac jest na poziomie 86%. Jest to inwestycja odziedziczona z dużymi problemami i wykonawcą, który był w procesie restrukturyzacji (upadłości) w Hiszpanii – firma Abener. W tej chwili po wyrzuceniu tego wykonawcy i wykonaniu wszystkich prac związanych z inwentaryzacją dokonaliśmy wyboru formuły EPCM (*Engineering-Procurement-Construction-Management*), czyli operatora, który będzie dokonywał wyboru i kończył poszczególne elementy inwestycji. Planowane zakończenie realizacji inwestycji – 2019 r.

Chcę zwrócić uwagę na istotne nakłady na wydobycie węgla kamiennego. W tej chwili realizujemy trzy programy. Jednym z nich jest budowa szybu „Janina”, którego stan realizacji wynosi ok. 50% (wykonano szyb). W tej chwili prowadzone są prace drażenia chodników oraz budowa infrastruktury powierzchniowej. Przewidywana wartość inwestycji – 500 mln zł. Druga inwestycja to szyb „Grzegorz” – wartość ok. 500 mln zł. Niedawno podpisano kontrakt na głębienie szybu. Trzeci program inwestycyjny dotyczy Brzeszcze i zostanie rozłożony na lata – aż do 2025 r. Wartość tego programu – ok. 500 mln zł.

W prezentacji nie uwzględniono inwestycji w modernizację związaną z Konkluzjami BAT. Nasze elektrownie ze względu na swój wiek oraz paliwo są w nieco innym miejscu niż u kolegów z PGE. Dla nas taka znacząca decyzja inwestycyjna będzie uzależniona od tego, jak będzie wyglądał kształt rynku mocy w Polsce i jak nasze jednostki odnajdą się na tym rynku.

Panie przewodniczący, to tyle w skrócie. Jeżeli będą pytania, mogę omówić każdą z inwestycji, która wymieniona jest na kolejnych slajdach. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Marek Suski (PiS):

Dziękuję bardzo.

Podsekretarz stanu w ME Andrzej J. Piotrowski:

Dziękuję panu prezesowi. Kolejna zmiana geograficzna – Energa.

Wiceprezes zarządu do spraw operacyjnych Energa S.A. Alicja Barbara Klimiuk:

Szanowni państwo, wieloletni plan inwestycyjny, który Energa S.A. przyjęła, obejmuje okres 2016–2025. Na pierwszym slajdzie pokazano segmenty i obszary, w których do 2025 r. planujemy łącznie wydatkować na różne i bardzo ważne inwestycje dla rozwoju naszej grupy ok. 19 mld zł. Oczywiście prym wiodzie segment dystrybucji, w który planujemy zainwestować ok. 12 mld zł do 2025 r. W 2016 r. w tym segmencie ponieśliśmy nakłady 1,1 mld. W tym roku będzie to ponad 1,3 mld. Średniorocznie (do 2025 r.) w tym obszarze planujemy wydatkowanie na zbliżonym poziomie.

Jeżeli chodzi o segment dystrybucji, ze względu na charakter grupy, skupiamy się na modernizacji sieci dystrybucyjnej w celu poprawy niezawodności dostaw oraz planujemy nakłady na budowę i rozbudowę sieci w związku z przyłączeniem nowych odbiorców.

Segment wytwarzania jest drugim istotnym obszarem pod względem zaplanowanych nakładów inwestycyjnych. Jednocześnie jest dla nas wielkim wyzwaniem (już w tym roku). Trzy tygodnie temu do oferentów została skierowana specyfikacja istotnych warunków zamówienia dotycząca realizacji największej inwestycji, którą dotychczas realizowała grupa w segmencie wytwarzania, tj. Elektrownia Ostrołęka – 1000 MW. Inwestycja realizowana jest wspólnie z kolegami z Enea S.A. Na inwestycję przewidujemy ok 3,5 mld zł. Łącznie do 2025 r. w segmencie wytwarzania planujemy nakłady w wysokości blisko 6 mld zł.

Jako operator elektrowni wodnej we Włocławku jesteśmy zainteresowani włączeniem się w projekt budowy kolejnego stopnia spiętrzenia na Wiśle. Jesteśmy zainteresowani wykorzystaniem naszego potencjału w tym projekcie, o ile takie decyzje zostaną podjęte przez odpowiednie podmioty statutowe odpowiedzialne za ten obszar. Chcemy włączyć się w to przedsięwzięcie i jesteśmy do tego przygotowani. Chętnie przystąpimy do budowy kolejnego spiętrzenia wody na Wiśle.

Jeżeli chodzi o inne obszary działalności, to grupa osiąga poważny wskaźnik w OZE. Ponad połowa energii wytwarzanej w grupie pochodzi z OZE. Jeżeli chodzi o wytwarzanie, poza inwestycją w elektrownię w Ostrołęce, mamy przygotowane pozwolenia na budowę i gotowość przystąpienia do aukcji, zarówno jeżeli chodzi o aktywa wiatrowe – farma 30 MWe, jak i blok biomasowy w Kaliszu – 10 MWe, na który mamy pozwolenie na budowę. Pozostaje kwestia przystąpienia do aukcji i do realizacji.

Interesują nas również aktywa farm fotowoltaicznych, których mamy kilka i jesteśmy zainteresowani ich rozwojem.

Myślę, że za niedługi czas będzie można powiedzieć, że uzyskaliśmy już ostateczne dokumenty, jeżeli chodzi o projekt elektrowni gazowo-parowej w Grudziądzu, o którym można dzisiaj powiedzieć, że jest przygotowany. Do uzgodnienia pozostał aneks do umowy przyłączeniowej z Gaz-Systemem. Mamy nadzieję, że ta elektrownia w niedługim czasie znajdzie swoje miejsce w krajowym systemie elektroenergetycznym. Podobnej wielkości będzie elektrownia w Gdańsku. W przypadku tego projektu trwają jeszcze procedury związane z decyzją środowiskową. Można jednak powiedzieć, że trwają prace końcowe.

Reasumując, planujemy i projektujemy inwestycje, zarówno jeśli chodzi o wytwarzanie, jak i dystrybucję. Przygotowujemy dokumentację, tak aby można było, jeżeli pojawią się możliwości finansowe ze strony grupy, przystąpić do realizacji inwestycji.

Wydatki na modernizację, budowę nowych linii i przyłączanie nowych klientów pochłoną w tym roku środki w wysokości 1,3 mld zł.

Mając doświadczenie po niedawnych wichurach, które spowodowały znaczne spustoszenie, w planie mamy skablowanie niektórych terenów, aby w przyszłości uniknąć problemów logistycznych i organizacyjnych. Chodzi jednak głównie o bezpieczeństwo dostaw energii elektrycznej. Przed nami planowanie i realizacja tego typu przedsięwzięć.

Chciałabym jeszcze powiedzieć o działaniach i pracach związanych z pewnymi projektami innowacyjnymi wdrażanymi przez grupę. Niedawno przyjęliśmy strategię innowacji. W planie mamy kilka bardzo interesujących projektów innowacyjnych, zarówno dotyczących wytwarzania, jak i dystrybucji oraz magazynowania energii. Na innowa-

cyjność planujemy wydatkować ok. 40 mln zł rocznie. Utworzyliśmy i uruchomiliśmy również specjalną jednostkę – centrum badawczo-rozwojowe.

Tyle z mojej strony. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Marek Suski (PiS):

Dziękuję bardzo. Bardzo proszę, pan minister.

Podsekretarz stanu w ME Andrzej J. Piotrowski:

Dziękuję bardzo. Pan prezes Kowalik, bardzo proszę.

Prezes zarządu Enea S.A. Mirosław Kowalik:

Szanowny panie przewodniczący, szanowni panowie ministrowie, szanowne panie i panowie posłowie, szanowni państwo, grupa Enea w 2016 r. zatwierdziła strategię, która zakłada łączne wydatki na inwestycje w wysokości 24 mld do 2025 r.

Na pierwszym slajdzie pokazano wykonanie inwestycji w latach 2011–2017. Z zestawienia wynika, że wykonanie inwestycyjne rozkłada się równomiernie na kluczowe obszary, którymi dysponujemy. Chodzi o kluczowe obszary łańcucha wartości dostaw.

W ujęciu rocznym, inwestycje w wytwarzanie pochłaniają ok. 1–1,5, a inwestycje w dystrybucję ok. 1 mld zł.

W naszej grupie od 2016 r. znajduje się kopalnia Bogdanka, która sukcesywnie inwestuje w moce produkcyjne w celu osiągnięcia wydobycia węgla na poziomie ok. 9 mln ton, tj. wartości 300 mln zł rocznie. W tym roku LW Bogdanka zgodnie ze swoją strategią złożyła wniosek i uzyskała koncesję na pole wydobywcze Ostrów z możliwością zainwestowania w nowy szyb ok. 1,2–1,3 mld zł. Nowe pole wydobywcze zapewni kopalni potencjał wydobywczy po 2030 r.

W tym roku kończymy inwestycję w blok 11 w Elektrowni Kozienice. Termin przekazania do eksploatacji przewidywany jest na dzień 19 grudnia br. Pierwszego września blok się zsynchronizował, jest w trakcie ruchu regulacyjnego i już oddaje moc do sieci. Dzisiaj mogę państwu przekazać informację, że blok osiągnął moc stabilną 1076 MW. Wszystko zmierza do tego, że blok zostanie oddany do eksploatacji w tym roku.

Jeżeli mówimy o innych inwestycjach w wytwarzanie, należy powiedzieć, że sukcesywnie każdego roku inwestujemy w poprawę efektywności wytwarzania energii w Elektrowni Kozienice. Po modernizacji turbozespołów do eksploatacji oddaliśmy blok 3 i 8. Rocznie inwestujemy 70–100 mln zł w urządzenia ochrony środowiska w związku z dyrektywami i normami środowiskowymi. Na końcu opowiem o spełnieniu wymagań związanych z Konkluzjami BAT.

Mówiąc o inwestycjach w wytwarzanie, należy powiedzieć o planach, chociaż ktoś dzisiaj powiedział, żeby nie mówić o planach. Jesteśmy dość zaawansowani w analizach na temat inwestycji w blok zgazowania. Dzisiaj jednak jest za wcześnie mówić o wynikach. Wyniki przedstawimy, jeżeli będziemy znali warunki dotyczące realizacji tej inwestycji.

Kolejna inwestycja w wytwarzanie dotyczy Ostrołki C. Projekt realizowany jest po partnersku wspólnie z Energa S.A. Chciałbym dodać, że SIWZ został ogłoszony. Na koniec grudnia oczekujemy ofert od pięciu wykonawców, którzy zostali zakwalifikowani do tego przetargu.

Mówiłem już o pewnych inwestycjach związanych z ochroną środowiska, tj. w wytwarzanie i dostosowanie urządzeń wytwórczych do najnowszych Konkluzji BAT. Oceniamy, że spółka poniesie wydatki rzędu 500 mln zł do 2021 r. na odpowiednie dostosowanie urządzeń do norm środowiskowych i to jest również w naszych planach – zrównoważonych ze stabilnością finansową grupy.

Obecnie realizowany jest program modernizacji dwóch do tej pory największych bloków Elektrowni Kozienice – 2x500 MW. Wartość tej inwestycji wynosi 300 mln zł. Projekt zostanie zrealizowany do 2019 r. Poza instalacją odazotowania jest to inwestycja w poprawę efektywności turbozespołów. Na kolejnym slajdzie pokazano pozostałe inwestycje. Upłynnianie węgla jest to pewien potencjał na przyszłość. Badamy możliwość tzw. *coal to liquid* dla wykorzystania zasobów LW Bogdanka w przyszłości.

Wróć do pierwszego slajdu. Jak państwo wiecie, w ostatnim czasie dokonaliśmy dwóch inwestycji kapitałowych. Na koniec 2016 r. kupiliśmy kopalnię Bogdanka, a w marcu tego roku sfinalizowaliśmy zakup jednej z najbardziej efektywnych, biorąc

pod uwagę bloki 200 MW, elektrowni systemowych w Polsce. W elektrowni został zrealizowany program inwestycyjny Feniks o wartości ponad 1 mld zł, który będzie kontynuowany w kontekście bloku 5. Blok 1 będzie w derogacji. Prowadzimy analizę strategiczną wykorzystania RDF do opalania bloku 1, aby wykorzystać istniejącą infrastrukturę.

Dystrybucję w strategii traktujemy równomiernie. Każdego roku przeznaczamy ok. 1 mld zł na inwestycje w infrastrukturę przesyłową. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Marek Suski (PiS):

Dziękuję bardzo. Czy to już wszystko?

Podsekretarz stanu w ME Andrzej J. Piotrowski:

Mamy jeszcze pana dyrektora z Termiki. Może uzupełni informację?

Dyrektor w PGNiG Termika Adam Tywoniuk:

Szanowni państwo, dwa słowa o naszej nowej inwestycji, czyli bloku gazowo-parowym. Budowa bloku gazowo-parowego to inwestycja energetyczna dla aglomeracji warszawskiej. Wczoraj nastąpiło rozpoczęcie inwestycji. Blok będzie miał moc elektryczną ok. 500 MW oraz moc cieplną – ok. 326 MW. Planowany termin zakończenia inwestycji nastąpi w 2020 r. Koszt inwestycji wyniesie 1,6 mld zł. To nasza największa inwestycja. O inwestycji w Stalowej Woli mówił już przedstawiciel Tauron.

Podsekretarz stanu w ME Andrzej J. Piotrowski:

Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Marek Suski (PiS):

Czy to już wszystkie prezentacje?

Podsekretarz stanu w ME Andrzej J. Piotrowski:

Tak.

Przewodniczący poseł Marek Suski (PiS):

Wobec tego przechodzimy do tury pytań. Proszę bardzo, pan poseł Gawlik.

Poseł Zdzisław Gawlik (PO):

Panie przewodniczący, szanowni państwo, Komisja została zwołana w trybie ordynaryjnym, bo przede wszystkim chodziło nam o ocenę inwestycji, które zostały dokonane w sektorze energetycznym przez ostatnie dwa lata, czyli to, co zostało faktycznie zrobione. Mniej nam chodziło o plany spółek i koncernów w tym obszarze. Nie będę odnosił się do wszystkich przedstawionych informacji, ale tak jak zaczął pan prezes Gaz-System, to fantastycznie, że coś rozpoczęliśmy w 2006 r., coś wybudowało się do 2015 r., w tym udało się wybudować pewne sieci przesyłowe.

Myślę, że ważna byłaby informacja na temat tego, co wybudowano w przedziale lat 2016–2017. Interesuje mnie również sytuacja, w którym miejscu jesteśmy, jeżeli chodzi o interkonektory. Przede wszystkim Litwa, Słowacja i Czechy. Co zostało zrobione przez ostatnie dwa lata? Czy mamy postęp, jeżeli chodzi o wspomniane projekty?

Jeżeli chodzi o Gaz-System, to interesuje mnie postęp prac przy ewentualnej rozbudowie Gazoportu w Świnoujściu, bo odnoszę wrażenie, że studium wykonalności w zakresie rozbudowy miało być skończone w marcu lub w kwietniu 2016 r. Czy zostało wykonane? Jeżeli nie, to jakie sankcje zastosowali państwo wobec wykonawcy studium? W studium znajdują się ważne kwestie; nie tylko kwestia rozbudowy, budowy zbiornika lub innych instalacji, ale również wykorzystania terminala i jego usytuowania w związku z dyrektywą siarkową itd.

Odnosząc się do kolejno przedstawionych prezentacji, w których państwo pokazywaliście swoje osiągnięcia, chciałbym powiedzieć, że jestem zainteresowany informacją na temat stopnia zaawansowania realizacji budowy bloków 5 i 6 Elektrowni Opole. Jak przedstawia się realizacja tych projektów w stosunku do zakładanego planu i podpisanych umów?

Jeżeli chodzi o PGE, chciałbym zapytać o inwestycję kapitałową, która miała miejsce. Inwestycja kapitałowa miała miejsce nie tylko w PGE, ale również w innych podmiotach – pośrednio lub bezpośrednio zależnych od Skarbu Państwa. Chodzi o nabycie akcji

Polimex-Mostostal. Spółki godziły się na wydłużenie terminu, w których akcje miały być dopuszczone do obrotu publicznego. Mam wrażenie, że termin nie został dotrzymany, a kolejne są przesuwane. Chciałbym zapytać o stanowisko PGE odnośnie do tej sytuacji.

W świetle przedstawionej informacji przez Tauron, chciałbym zapytać o stopień realizacji projektu w Jaworznie. Z informacji ze stycznia–lutego 2016 r. wynikało, że inwestycja była realizowana w terminie. To jest fakt. Dzisiaj mamy wydłużenie czasu realizacji tego projektu i jednocześnie wzrost kosztów inwestycji o 71 mln zł netto. Należy zauważyć, że w przypadku tej inwestycji mamy dość sprzeczne informacje, które płyną od Rafako i Tauron. Wydaje się, że problemy związane z realizacją tego projektu jeszcze nie zostały rozwiązane.

Jaka jest zasadność kolejnego zaangażowania się Tauron i uczestniczenia w podwyższaniu kapitału w spółce Nowe Brzeszcze i spółce Tauron Wydobyć? Na te projekty dedykowane są określone środki liczone w setkach milionów złotych.

Chciałbym również zapytać o przyczyny powołania w dniu 1 sierpnia 2017 r. czterech spółek Tauron z siedzibą w Katowicach. Nie można ustalić przyczyn powołania tych spółek. Mogę mieć wrażenie, że chodzi o kolejne cztery zarządy i kolejne cztery rady nadzorcze. Jeżeli jest inaczej, proszę o informację o powody powołania tych spółek.

Jeżeli chodzi o spółkę Enea, po pierwsze, blok w Koźmierzynie, który miał być oddany w lipcu, najprawdopodobniej będzie oddany (jak wspominał pan prezes) do końca roku. Tak wynika z podpisanych aneksów do umów z głównymi wykonawcami tego projektu. Chciałbym zapytać o powody opóźnienia w realizacji projektu. Jakie są powody rezygnacji z kar należnych Enea z tytułu opóźnień w realizacji projektu? Chciałbym również zapytać, w jaki sposób państwo podejdzie do utraconych korzyści, które mogłyby osiągnąć Enea, gdyby projekt zrealizowano w przewidywanym terminie.

Jaka jest zasadność zainwestowania przez spółę Energa ponad 500 mln zł w Polską Grupę Górniczą? Spółka pisze w swoich raportach, że w związku z tą inwestycją identyfikuje pewne ryzyka. Na podstawie jakich biznesplanów tego typu inwestycja została dokonana? Jakiej stopy zwrotu spodziewacie się z tej inwestycji i kiedy pojawi się korzyść dla spółki Energa z tytułu inwestycji w PGG? Dziękuję.

Przewodniczący poseł Marek Suski (PiS):

Dziękuję bardzo. Problem jest o tyle, że kolejne posiedzenie mamy o 18.30, a pan poseł poruszył bardzo dużo tematów. Nie wiem, ale chyba na część z nich trzeba będzie odpowiedzieć na piśmie. Jeżeli jesteście państwo przygotowani do udzielenia odpowiedzi, proszę bardzo. Natomiast to, czego nie będziecie mogli powiedzieć teraz, proszę przekazać w formie pisemnej, bo rzeczywiście, niektóre pytania pana posła były celne.

Sekretarz stanu w KPRM, pełnomocnik rządu Piotr Naimski:

Panie przewodniczący, może odpowiemy na pytania dotyczące infrastruktury gazowej? Pan prezes Stępień zrobi to sprawnie. Myślę, że cztery minuty wystarczą.

Przewodniczący poseł Marek Suski (PiS):

Bardzo proszę.

Prezes zarządu Gaz-System S.A. Tomasz Stępień:

Bardzo dziękuję. Padły pytania dotyczące wykonanych projektów w latach 2016–2017. Szanowni państwo, można powiedzieć, że lata 2014–2015 były okresem, w którym kończyła się jedna perspektywa finansowania z Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko i rozpoczynała nowa. W związku z tym mieliśmy jeden okres, w którym kończył się program inwestycyjny i były dwa lata na jego rozliczenie. W tym sensie można mówić o kilku odcinkach gazociągu, które zostały wykonane i rozliczone. Ostatni z tych odcinków (14 km) został oddany na Dolnym Śląsku (od magazynu Wierzchowice).

Jeżeli chodzi o inwestycje w realizacji, to mówimy o gazociągu Lwówek-Odolanów, czyli pierwszy, który pokazywałem na slajdzie – od gazociągu jamalskiego. Gazociąg liczy 170 km i obecnie jest w fazie realizacji. Budowa tego gazociągu jest mocno zaawansowana.

W połowie 2016 r. oddano do eksploatacji terminal LNG w Świnoujściu i nastąpiło przejęcie przez spółkę całej eksploatacji. Projekt się udał. Terminal działa. Przyjął 22

jednostki dostawy i to, co podkreślamy, na 2018 r. zakontraktowano 100% wykorzystania mocy terminala. W związku z tym zostały podjęte decyzje o rozbudowie.

Pan poseł mówił o studium wykonalności. Chciałbym podkreślić jedną rzecz. Jeżeli mówimy o rozbudowie terminala, mówimy o co najmniej kilku tego aspektach. Tak jak powiedziałem, podjęto decyzję o rozbudowie terminala do 7,5 mld m³ poprzez budowę nowych regazyfikatorów. Projekt jest w trakcie przygotowania. Spółka Polskie LNG przygotowuje dokumentację – będą uruchamiane przetargi. Wartość tej inwestycji wyniesie 104 mln zł.

Mówiąc o rozbudowie, mówimy również o drugim nabrzeżu. Jesteśmy już po decyzji. Drugie nabrzeże (na mniejsze jednostki) powstanie w porcie Świnoujskim. Ta inwestycja będzie kosztowała ponad 200 mln zł. Jesteśmy już po zamknięciu studium, tj. na etapie przygotowania do projektowania.

Jeżeli chodzi o III zbiornik, studium wykonalności pokazało technologie, w tym stosowane współcześnie oraz te, które ewentualnie należy brać pod uwagę. Mamy do czynienia z dwoma technologiami dotyczącymi magazynowania. Powyższa inwestycja spowodowałaby zwiększenie przepustowości terminala do 10 mld m³. Decyzja o inwestycji w III zbiornik nie została jeszcze podjęta. Zostanie podjęta po uważnej obserwacji zachowania rynku gazowego w okresie pięciu lat.

Poza tym mówimy o rozbudowie terminala również w kontekście poprawy funkcjonalności w kontekście wywozu LNG. Kończymy studium na temat bocznicy kolejowej w kontekście przelewania gazu do cystern kolejowych. Mamy przelewaki na cysterny samochodowe. W tej chwili kończymy studium na temat kolei, aby stworzyć możliwość wywozu LNG cysternami kolejowymi.

Na zakończenie krótko o interkonektorach. Na początku 2016 r. interkonektor Polska–Litwa planowano na 2017 r. Był to harmonogram kompletnie nierealny z punktu widzenia procesu inwestycyjnego. Obarczony był również pewnymi kłopotami w zakresie wyprowadzenia gazociągu z aglomeracji warszawskiej. Co zrobiliśmy? Urealniliśmy harmonogram, który jest bardzo ambitny. Obecnie wyznaczono termin na 2021 r. Inwestycja ma dofinansowanie ze środków unijnych. Obecnie jest na etapie projektowania i uzyskiwania niezbędnych pozwoleń.

Interkonektor słowacki jest również na etapie projektowania i uzyskiwania niezbędnych pozwoleń. W ostatnim czasie złożyliśmy wniosek i wraz ze spółką słowacką uzyskaliśmy dofinansowanie ze środków unijnych w wysokości 105 mln euro.

W ramach interkonektora czeskiego po stronie polskiej były 4 gazociągi plus gazociąg do Czech. Wobec braku decyzji przez stronę czeską o budowie interkonektora, nie ma również decyzji po stronie polskiej. Gaz-System nie podejmie się budowy gazociągu w części polskiej do granicy, bo ten gazociąg musi mieć kontynuację po stronie czeskiej. Mimo to na terenie Polski, w ramach tego programu, uruchomiliśmy realizację 4 gazociągów, bo one również wchodzi w szeroki program, czyli korytarza północ-południe.

To tyle tytułem odpowiedzi na pytania państwa posłów. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Marek Suski (PiS):

Dziękuję bardzo. Proszę, pan prezes.

Wiceprezes zarządu Tauron Polska Energia S.A. Jarosław Broda:

Pan poseł pytał o blok w Jaworznie. Jak wszyscy wiedzą, blok w Jaworznie miał pewne problemy, zwłaszcza w początkowym okresie realizacji inwestycji. Wówczas okazało się, że na terenie budowy bloku jest morena czołowa, która nie została zidentyfikowana w procesie dewelopmentu. Dlatego konieczne był palowanie pod całą jednostką i urzędzeniami pomocniczymi. Palowanie wygenerowało opóźnienie, o którym dzisiaj mówimy.

W ubiegłym roku podpisaliśmy aneks do umowy z Rafako, który sankcjonował istniejące opóźnienie i rozliczał koszty zrealizowanych prac na znacznie niższym poziomie niż Rafako oczekiwało. Od momentu podpisania aneksu nowy harmonogram realizowany jest zgodnie z planem. Według stanu na dzisiaj nie ma zagrożeń dla terminu II połowy 2019 r. Nie widzę rozbieżności między nami a Rafako w zakresie komunikatów dotyczących budowanej jednostki. Myślę, że później możemy zamienić parę słów na ten temat. Uważam, że współpraca z Rafako jest bardzo dobra.

Drugie pytanie dotyczyło Tauron Wydobycie. Każda z naszych kopalń ma swoje wyzwania geologiczne. W jednej z nich mamy wydobycie podziemne, które co do zasady jest niedopuszczalne i niebezpieczne dla górników. Takie wydobycie jest dopuszczane tylko za specjalną zgodą WUG.

W szybie „Janina”, podobnie jak w szybie „Grzegorz”, górnicy muszą maszerować kilka kilometrów, żeby dojść do złóż. Obecne złoża się wyczerpują. Żeby tylko utrzymać dzisiejszy poziom wydobycia, który przypomnę, obecnie gwarantuje pokrycie ok. 70% potrzeb grupy, oraz żeby obniżyć koszty tego wydobycia poprzez zastosowanie bardziej nowoczesnej infrastruktury, konieczne są inwestycje w skrócenie czasu dojścia górników do złoża, uproszczenie logistyki itd. Można powiedzieć, że są to inwestycje odtworzeniowe w obecnie istniejące zdolności wydobywcze, które w efekcie doprowadzą również do dość istotnego spadku kosztów wydobycia.

Ostatnie pytanie dotyczyło powołania czterech spółek. Jest to element przygotowania do restrukturyzacji w grupie. Nie chciałbym wchodzić w szczegóły, ale wzięwszy pod uwagę podatkową grupę kapitałową, w której jesteśmy, aby móc elastycznie dokonywać przekształceń wewnątrz grupy i jednocześnie nie tracić pozytywów związanych z podatkową grupą kapitałową, powołaliśmy te spółki. W spółkach nie będzie nowych zarządów i nie będą prowadziły nowej działalności, bo nie o to chodzi. Dziękuję.

Wiceprezes zarządu PGE Polska Grupa Energetyczna S.A. Ryszard Wasilek:

Panie przewodniczący, do grupy PGE były dwa pytania. Pierwsze z nich dotyczyło Elektrowni Opole. Wspominałem już, że stan zaawansowania realizacji inwestycji w Opolu jest na poziomie ponad 86%. Wiele rzeczy związanych z tą inwestycją doskonale funkcjonuje. Było już kilkadziesiąt odbiorów jakościowych, które przebiegły pozytywnie. Niemniej jednak 26 września br. lider konsorcjum – firma GE – przedstawiła nam propozycję nowego harmonogramu, w którym proponują pięciomiesięczne opóźnienie. W tej chwili ten temat jest mocno dyskutowany przez naszych specjalistów z przedstawicielami GE. Mogę tylko powiedzieć, że taki dokument wpłynął. Pracujemy nad zasadnością uznania lub nieuznania nowego terminu.

Drugie pytanie dotyczyło nabycia akcji Polimex-Mostostal. Cała branża energetyczna wie co znaczy firma Polimex – nawet w kontekście tego, o czym wszyscy dzisiaj mówili, czyli dostosowania do Konkluzji BAT itd, a zatem wyzwań i przedsięwzięć, które stoją przed nami. Uznaliśmy, że inwestycja finansowa w firmę Polimex jest bardzo istotna. Chodzi o to, aby polska firma mogła wykonywać wiele prac dla nas i dla branży energetycznej. Z punktu widzenia grupy PGE jest to również istotne, bo Polimex jest jednym z głównych konsorcjantów w Opolu, pracuje z nami w Turowie przy modernizacji bloków 1–3 na jednej z wysp i pracuje z nami w Pomorzanych przy jednej z instalacji związanych z ochroną środowiska. Z tego punktu widzenia chcielibyśmy, aby firma Polimex funkcjonowała i liczymy na to, iż nasze zaangażowanie sprawi, że będzie to bardzo dobra firma w przyszłości.

Prezes zarządu Enea S.A. Mirosław Kowalik:

Jak już wspominałem, jesteśmy na etapie ukończenia bloku 11. Obecnie trwa ruch regulacyjny. Trudno mówić o utraconych korzyściach i karach umownych, gdyż – jak państwo wiecie – został podpisany aneks do umowy, który definiuje nowy termin w ramach tego samego budżetu. Aneks został podpisany na bazie przyczyn niezależnych od stron. Kontrakt, który został podpisany w 2012 r., przewidywał takie możliwości. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Marek Suski (PiS):

Czy można powiedzieć kiedy zostanie włączony blok 1000 MW?

Prezes zarządu Enea S.A. Mirosław Kowalik:

On jest już włączony, od 1 września jest zsynchronizowany z siecią i trwa ruch regulacyjny. Dzisiaj blok osiągnął stabilną moc 1076 MW. Przekazanie do eksploatacji, czyli ze wszystkimi protokołami odbiorów, zaplanowane jest na dzień 19 grudnia 2017 r.

Przewodniczący poseł Marek Suski (PiS):

Czyli tuż, tuż.

Prezes zarządu Enea S.A. Mirosław Kowalik:

Tuż, tuż.

Przewodniczący poseł Marek Suski (PiS):

Możemy się szczyścić, że jest już dobrze.

Prezes zarządu Enea S.A. Mirosław Kowalik:

Energię już sprzedajemy do sieci, z tym że troszeczkę niżej, bo energia jest niestabilna, ale jesteśmy z PSE w stałym kontakcie i cały czas uzgadniamy ruch regulacyjny. Musimy udowodnić, że ten blok w sieci pracuje zgodnie z eksploatacją ruchu i eksploatacją sieci.

Przewodniczący poseł Marek Suski (PiS):

Na ile procent blok jest teraz wykorzystywany?

Prezes zarządu Enea S.A. Mirosław Kowalik:

Trwa ruch regulacyjny.

Przewodniczący poseł Marek Suski (PiS):

Stabilizuje się.

Prezes zarządu Enea S.A. Mirosław Kowalik:

Blok musi pracować ze zmiennym obciążeniem, żeby wszystko przetestować, a zachowanie wszystkich urządzeń było przewidywalne i stabilne.

Przewodniczący poseł Marek Suski (PiS):

Gratuluje, bo to bardzo trudna inwestycja.

Wiceprezes zarządu Energa S.A. Alicja Barbara Klimiuk:

Szanowni państwo, pan poseł pytał o inwestycje Energa w PGG. Powiem ogólnie, że główną ideą inwestycji kapitałowej było zapewnienie dostaw węgla dla przyszłej elektrowni o mocy 1000 MW w Ostrołęce. Zbiegło się to z czasem podejmowania decyzji w grupie o przystąpieniu do tej inwestycji. Pan poseł pytał o szczegóły, w tym o czas, stopę zwrotu, biznesplan itd. Dzisiaj nie jestem w stanie tego przedstawić, bo nie mam przy sobie dokumentów na ten temat. Dlatego bardzo proszę o umożliwienie udzielenia szczegółowej odpowiedzi na piśmie.

Przewodniczący poseł Marek Suski (PiS):

Dziękuję bardzo. Szanowni państwo, w związku z tym bardzo proszę o udzielenie odpowiedzi na pozostałe pytania w formie pisemnej. Pan poseł, bardzo proszę.

Poseł Włodzimierz Karpiński (PO):

Przepraszam bardzo, ale do pana prezesa Kowalika mam pytanie natury regionalnej. Na Lubelszczyźnie zostały zaprojektowane moce wytwórcze w Bogdanie. Pan prezes mówił o *feasibility study* na prezentacji strategii spółki Bogdanka. Czy może pan krótko powiedzieć, jak przedstawia się ta kwestia?

Mam pytanie do panów ministrów. Czy w jakikolwiek sposób brali udział w podejmowaniu decyzji o zakończeniu inwestycji bloku parowo-gazowego 400 MW w Puławach? Było pozwolenie na budowę bloku i należało tylko wbić łopatę. Inwestycja była na liście Junckera do sfinansowania ze środków europejskich na poziomie 85% wartości inwestycji. W tym kontekście chciałbym zapytać panów jako odpowiedzialnych za sprawy bezpieczeństwa energetycznego, czy wiedzieliście o tym lub czy byliście konsultowani w tej sprawie. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Marek Suski (PiS):

Bardzo proszę, pan prezes.

Prezes zarządu Enea S.A. Mirosław Kowalik:

Szanowny panie przewodniczący, jeżeli mówimy o Bogdanie, to kopalnia ogłosiła strategię 3–4 miesiące po ogłoszeniu strategii przez grupę. Strategia Bogdanki wpisuje się w strategię grupy jako istotne źródło paliwowe dla trójkąta Połaniec-Kozienice. Stąd nasze zainteresowanie postawienia w tym miejscu mocy rzędu 500 MW w celu wyko-

rzystania tzw. renty geograficznej i optymalnego wykorzystania potencjału, który mamy w Lubelskim Węglu. Nawet nasza koncesja...

Posel Włodzimierz Karpiński (PO):

Na jakim jest etapie?

Prezes zarządu Enea S.A. Mirosław Kowalik:

Jesteśmy w trakcie przygotowania pewnych raportów. Chodzi o oddziaływanie na środowisko. Wstępne *feasibility study* zostało wykonane. Obecnie wchodzimy w szczegółowe opracowanie *feasibility study*. Być może zakończy się to tzw. Pre-FEED (*preliminary front end engineering design*), żeby mieć dobrze zdefiniowane koszty. Dla tego typu inwestycji i podjęcia decyzji potrzebne jest określenie szczegółowego modelu biznesowego, bo to jest technologia, która w kilku krajach jest dobrze zaawansowana i progresowana, ale w innych mniej. My chcemy ten projekt wykonać w takim modelu, który daje największe korzyści, nie tylko dla grupy, ale również dla gospodarki. Chodzi o polonizację pewnych elementów i łańcucha dostaw oraz innych elementów. Nie patrzemy tylko z punktu widzenia jednorazowego, ale z perspektywy korzyści i konsekwencji, które do nas przyjdą z technologią. Dlatego dokładamy dużych starań, aby analiza *feasibility study* (nazwałbym ją FEED) była zrobiona porządnie.

Przewodniczący poseł Marek Suski (PiS):

Dziękuję bardzo. Szanowni państwo, wyczerpaliśmy porządek dzienny. Bardzo proszę, pan minister.

Podsekretarz stanu w ME Andrzej J. Piotrowski:

Panie przewodniczący, krótka informacja. Azoty są w prerogatywach Ministerstwa Rozwoju. Państwo niezbyt precyzyjnie zadali pytanie, więc trudno nam było ściągać wszystkie możliwe resorty. Bylibyśmy wdzięczni, gdyby...

Posel Włodzimierz Karpiński (PO):

Panie ministrze, przepraszam, pytałem, czy jako władarze bezpieczeństwa energetycznego byliście konsultowani przy decyzji.

Podsekretarz stanu w ME Andrzej J. Piotrowski:

Przy której decyzji?

Posel Włodzimierz Karpiński (PO):

Przy decyzji o zamknięciu procesu inwestycyjnego budowy bloku parowego 400 MW, na co było pozwolenie na budowę i zgoda finansowania z planu Junckera.

Podsekretarz stanu w ME Andrzej J. Piotrowski:

Powiem inaczej. Jako ministerstwo nie jesteśmy właściwi do tego, żeby oceniać zasadność budowy bloku. Jesteśmy odpowiedzialni za to, żeby zapewnić bezpieczeństwo energetyczne kraju i zapewniam, że bez tego bloku sobie poradzimy.

Przewodniczący poseł Marek Suski (PiS):

Dziękuję bardzo. Wyczerpaliśmy porządek dzienny.

Posel Włodzimierz Karpiński (PO):

Zgłasza się jeszcze pani poseł Nykiel.

Przewodniczący poseł Marek Suski (PiS):

Bardzo proszę, szczegółowe pytania na piśmie.

Posel Mirosława Nykiel (PO):

Panie przewodniczący, zgłaszałam się już dwukrotnie i pan patrzył...

Przewodniczący poseł Marek Suski (PiS):

No dobrze. Bardzo proszę, ostatnie pytanie.

Posel Mirosława Nykiel (PO):

Mam krótkie pytanie do PGE dotyczące elektrowni atomowej. Co konkretnie zostało zrobione przez dwa lata, żeby nas przybliżyć do budowy tej elektrowni? Pisałam interpe-

lację i dostawałam na okrągło nic nie wnoszące odpowiedzi. Bardzo proszę o informację na ten temat.

Wiceprezes zarządu PGE Polska Grupa Energetyczna S.A. Ryszard Wasilek:

Przyjeliśmy założenie, że do czerwca 2020 r. wykonamy badania środowiskowe dotyczące dwóch lokalizacji i konsekwentnie to realizujemy. Równolegle prowadzone są prace związane ze wszystkim kwestiami dotyczącymi gmin, wyprowadzenia mocy itd. Generalnie, do 2020 r. chcemy wykonać badania środowiskowe na obecnym etapie naszej wiedzy o zasadach finansowania tego przedsięwzięcia.

Poseł Mirosława Nykiel (PO):

Panie przewodniczący, pytałam o to, co konkretnie zrobiono przez dwa lata, a nie co zrobicie. Tymczasem pan odpowiada, że „przyjeliśmy założenia”, „że będziemy”...

Podsekretarz stanu w ME Andrzej J. Piotrowski:

Z chęcią odpowiem. Proszę pani, skoro jesteśmy w gronie osób, które profesjonalnie się tym zajmują, należy powiedzieć, że przeprowadzenie analiz nie jest zadaniem trywialnym. Podobna sytuacja jest z pytaniem pani kolegi, który pytał o to, co zrobiono przez dwa lata.

Proszę państwa, na pozwolenie na budowę domu często czeka się pół roku. W związku z tym, biorąc pod uwagę kwestie inwestycji infrastrukturalnych, trzeba sobie zdawać sprawę z tego, że żyjemy w Europie i te sprawy wymagają określonego tempa i działań. Na przygotowanie budowy elektrowni jądrowej potrzebne są bardzo rozległe analizy, zarówno geologiczne, jak i środowiskowe oraz uzyskanie szeregu uzgodnień – np. z krajami ościennymi. Prace realizowane są zgodnie z harmonogramem, który został przyjęty.

Jeżeli pani poseł jest zainteresowana, harmonogram w zakresie pozwalającym na zorientowanie się w sprawie jest dostępny i można się z nim zapoznać. Możemy go udostępnić, ale na życzenie konkretnych osób, bo nie jest to wiedza publicznie udzielana przez spółkę.

Wiceprezes zarządu Tauron Polska Energia S.A. Jarosław Broda:

Jesteśmy udziałowcem, a ja jestem w radzie nadzorczej i mogę powiedzieć, że nastąpiło rozstrzygnięcie przetargów na wykonanie analiz środowiskowych, które są niezbędne do złożenia wniosku o pozwolenie na budowę. Została rozstrzygnięta seria przetargów i prace trwają.

Przewodniczący poseł Marek Suski (PiS):

No właśnie. Dziękuję bardzo. Panie pośle, jeżeli na jakieś pytanie nie było odpowiedzi, bardzo proszę o zwrócenie się z pytaniem na piśmie. Dzisiaj chyba już się nie uda więcej dowiedzieć. Myślę, że to jest i tak duża dawka wiedzy.

Poseł Zdzisław Gawlik (PO):

Panie przewodniczący...

Przewodniczący poseł Marek Suski (PiS):

Tak? Słucham.

Poseł Zdzisław Gawlik (PO):

Myślę, że zagadnienie jest dość ważne i dość istotne.

Przewodniczący poseł Marek Suski (PiS):

Bardzo ważne.

Poseł Zdzisław Gawlik (PO):

Nie chcę dyskutować na okrągło. Niektórzy pewnie wiedzą jak wygląda tryb postępowania, uzyskania pozwoleń, badania środowiskowe itd. Pewnie mamy odrobinę takiej wiedzy. Usprawiedliwiając koleżankę, chcę powiedzieć, że nie będę mówił o tym, kiedy została przygotowana umowa na badania środowiskowe, precyzująca poszczególne etapy postępowania. Jak to się dzieje, że realizowane jest to w takim tempie? Pytamy o te rzeczy. Co zostało zrobione w zakresie projektu atomowego przez ostatnie dwa lata? Są również inne kwestie. Pytałem o interkonektory. Mniej więcej wiem, co było z interkonekto-

rem – np. litewskim. Innych nie poruszam, bo nie ma czasu. Panie prezesie, proszę o precyzyjną informację, bo wiem, że coś się tam wydarzyło, zmieniano trasę itd. Nie wiem, dlaczego. Jeżeli było tak, że ktoś źle zaprojektował trasę przesyłu, to trzeba wyciągnąć konsekwencje i ktoś inny musi to naprawić i zrobić dobrze. Jeżeli jednak przychodzi nowy zarząd i zaczyna od projektowania od nowa, to my do końca świata niczego nie zrobimy. Szkoda pieniędzy na tego typu zachowania i tego typu robotę. Bardzo proszę o precyzyjne informacje na ten temat w ramach odpowiedzi na pytania.

Posiedzenie Komisji powinno mieć zapewnioną wystarczającą ilość czasu, żeby problemy można było rozwiązywać i rozmawiać, bo inaczej to nie ma sensu.

Przewodniczący poseł Marek Suski (PiS):

Panie pośle, sądzę, że możemy zwołać posiedzenie poświęcone budowie elektrowni jądrowej, bo to jest bardzo ciekawy temat. Można powiedzieć, że jest to wejście do elitarnego klubu państw, które mają energetykę jądrową.

Przypominam sobie, jak za państwa czasów były projektowane inwestycje, gdy np. poszedł były minister Grad i co się działo. Trzeba to po prostu poprawiać. Nie wiem, czy warto tego trupa wyciągać i komu to bardziej zaszkodzi.

Dziękuję bardzo. Proszę o pisemną odpowiedź na temat postępu budowy elektrowni jądrowej. Chyba większość członków Komisji jest zgodna, że warto mieć taką inwestycję, choćby dlatego, żebyśmy byli krajem innowacyjnym.

Dziękuję bardzo. Wyczerpaliśmy porządek dzienny. Informuję, że protokół posiedzenia będzie do wglądu w sekretariacie Komisji. Za trzy minuty mamy kolejne posiedzenie Komisji. Zamykam posiedzenie Komisji.